NEDEN BAŞIMIZA BİR Hz ÖMER GELMEZ?

Hazreti Ömer (ra) geçtiği yollardan taşları ayıklar, halkın ayağına değmesi muhtemel acıtıcı manialarını bizzat temizlerdi. Birgün yine yoldan giderken gözüne çarpan bir taşa ayağıyla vurdu. Yolun kenarına doğru yuvarlanan taş, gelmekte olan bir sahabinin ayağına çarptı.

Buna müteessir oldu; fakat bir şey söylemeden geçip gitti.

Aradan bir sene geçmişti. Hazreti Ömer, aynı yolda yürürken, rastladığı taşları yine ayak ucuyla vurup kenara itmekteydi. Tam o sırada, geçen sene ayağına taş değen sahabi de oradan geçiyordu.

Halife cebinden para dolu bir kese çıkartıp uzattı: - Buyur, bunu harçlık et!

Sahabi heyecanlandı: - Harçlığım var, ya Emire'l-Mü'minin!

- Biliyorum harçlığın var; fakat buna rağmen kabul etmeni istiyorum!

- İhtiyacım yok.

- Peki, sen bu sene hacca gitmeyecek misin? - Gideceğim.

- Öyle ise bunu al da, yol harçlığı yap! - Yol haçlığım da var.

- Biliyorum ki yol harçlığın da var. Fakat ben bu harçlığı, bana olan hakkını helal etmen için vermekteyim.

Geçen sene bu yolda taşları ayıklarken, ayağımla vurduğum bir taş, yuvarlanıp senin ayağına değmiş; ben de halkımdan birinin ayağına taş vurup acıttığım için üzüntüye kapılmıştım. Beni bu üzüntüden kurtarman ve üzerime geçen hakkını helal etmen için, bu harçlığı vermeyi düşündüm. Alır da hakkını helal edersen, beni huzura kavuşturur, memnun edersin. Biliyorsun kul hakkı başkalarına benzemez!

Bu, o günkü devlet reisinden bir misal! Şimdi bir de o günkü halktan bir numune arz edelim:

Biliyorsunuz Hazreti Ebu Zerr, komşusunun karnı açken bir Müslüman'ın kendi evinde tok olarak uyumayacağını söylüyor; elinde imkanı olan kimseleri, borç harç içinde inleyen din kardeşlerine yardım etmemeleri halinde, cehennemin şiddetli azabıyla ikaz ediyordu.

Onun bu iddiasında samimi olup olmadığını anlamak için, bir gün kendisine bir kese dolusu para gönderip, hediye olarak kabul etmesini istediler.

Ebu Zerr, bu parayı kabul edemeyeceğini, kendisinden daha fakir olanlara vermesi gerektiğini ısrarla söyleyince, parayı getiren köle, "Bunu sen kabul edersen benim hürriyetime kavuşacağımı söylediler" diyerek kabul ettirdi.

O gecenin sabahında köle tekrar gelerek:

- Size akşam getirdiğim parayı yanlış yere getirmişim. Başkasına vermem gerekmiş; parayı geri istiyorum dedi.

Ebu Zerr'in buna cevabı şöyle oldu.

- Ben komşumun borç harç içinde kıvrandığı bir zamanda, evimde para biriktirip, zevk-u sefa içinde yaşamamın doğru olmayacağına inandığım için, sizin verdiğiniz parayı daha akşamdan fakir ve perişan kimselere dağıttım. Şu anda sana verecek param yoktur!

İşte bu da o günkü Asr-ı Saadet halkından bir misal!...